

Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes d'estudis sufragats amb fons públics no universitaris de Catalunya

---

Escola i família no sempre treballem com un veritable equip. Malgrat tothom sembla estar d'acord en el fet que, treballant en una mateixa direcció, els resultats serien millors, algunes coses ho fan de vegades difícil.

Pares i professors ensopeguem amb dificultats, que podem resumir així:

→ Dificultats que trobem les **famílies**:

1. Una **actitud poc oberta a la col·laboració** per part d'un sector del professorat. Els motius poden ser diversos:
  - Considerar que l'aportació dels pares és sinònim de pèrdua de poder per part del professor.
  - Considerar que el professor és qui està més hores amb el nen i, per tant, qui millor sap com actua i què cal fer per educar-lo millor.
  - Considerar que, en ser el professional de l'educació, el professor sempre sabrà millor com cal educar (més que no pas la família, que no té prou coneixements).
  - Considerar que l'actitud dels pares és sempre parcial i, per tant, no ajuda a prendre decisions objectives sobre un nen.
2. Una **mala preparació de l'escola**, que no sap aprofitar tot allò que podem aportar els pares:
  - L'escola no està organitzada per recollir i aprofitar, sistemàticament, les aportacions de les famílies. Els seus processos interns no estan orientats a trobar valor en aquestes aportacions. Sovint, l'aportació dels pares queda oblidada i/o poc aprofitada. Es tracta d'una mala orientació de l'escola cap als seus usuaris (similar a les empreses productives que no estan orientades als seus clients).
  - Les escoles no saben explicar allò que volen i allò que fan, i perquè (PEC). De vegades, perquè no ho tenen clar, de vegades perquè no saben transmetre-ho.
3. Una **preparació insuficient d'una part del professorat**, que desconeix alguns aspectes que afavoririen aquesta comunicació:
  - Una part del professorat no sap plantejar ni conduir les entrevistes amb els pares i, per tant, no n'extreu tota utilitat que poden tenir.
  - Una part del professorat desconeix la realitat de les famílies actuals, i això els porta a prendre decisions errònies.
4. Els **canals formals de participació** (AMPA i Consell Escolar de Centre, fonamentalment) **són poc útils**. Alguns possibles motius:
  - Perquè l'escola no els valora suficientment.
  - Perquè els mateixos pares no els valoren suficientment i els fan servir poc i malament.
  - Perquè els mecanismes de comunicació AMPA – centre són deficients, i fan difícil que s'aprofiti tot allò que podria aportar l'AMPA.

→ Dificultats que troben les escoles:

1. Una **actitud poc participativa d'un sector ampli de pares** (poca assistència a l'escola o, fins i tot, delegació de l'assistència en d'altres persones). Possibles motius:
  - Poca valoració de la tasca que es fa a l'escola i del seu PEC (de vegades fins i tot concepció negativa del professorat).
  - Dimissió de la responsabilitat d'educar. Traspàs de tota la responsabilitat a l'escola (no entenen que la família és el principal agent educador).
  - Sensació que el professorat no pot aportar res que no sàpiguen.
  - Manca de temps.

2. Una **actitud negativa d'un sector de pares** que, malgrat acudeixen al centre, ho fan amb una **actitud poc col·laboradora**:
  - Pares poc disposats a escoltar i massa disposats a dir què s'ha de fer (intrusisme professional). Sovint són pares massa protectors.
  - Pares poc oberts a incorporar, a les seves conductes diàries, propostes que els fa l'escola, amb l'objectiu de plantejar una educació coherent escola – família (extensió del PEC a l'educació a casa).

En tots aquests casos (excepte en el cas de la baixa assistència per manca de temps), parlem de pares que tenen poca o cap percepció de què escola i famílies hem de remar en la mateixa direcció perquè compartim uns mateixos objectius.

→ Algunes propostes per millorar la situació:

- Totes les iniciatives que vagin en la direcció de modificar, poc a poc, les actituds del sector de professorat i de pares poc disposats a col·laborar.
- Intervenció de les famílies en aspectes de funcionament quotidià del centres (més enllà de la participació en òrgans formals):
  - Participació pares en l'avaluació de procés dels alumnes (camp interessant per estudiar, sobre el qual s'hi ha aprofundit poc)
  - Escoles obertes, que gestionin projectes educatius locals (amb les famílies i la resta de la societat).
- Millorar els canals de comunicació família – escola. Cal que l'escola estigui més ben preparada per informar i per recollir i aprofitar les aportacions dels pares. En aquest sentit, són interessants:
  - Els esforços d'algunes escoles per organitzar-se millor internament i orientar-se millor a les famílies.
  - Les iniciatives basades en les TIC que han posat en marxa alguns centres (per exemple, intranets que expliquen a les famílies la tasca que els seus fills fan a l'escola..)

Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes d'estudis sufragats amb fons públics no universitaris de Catalunya

---

- Posar l'accent en l'assumpció de responsabilitats mútues. Interessant la idea dels "contractes" o "cartes de convivència".
- Millor conciliació d'horaris laborals i familiars.